

K·MEO

UNA COLLA DE RIVALITATS

Parla un Cap de colla anònim

Company, entenguem-nos, el món és com és i si jo fos de Vilafranca probablement faria el mateix, però no ho sóc. Catalunya és terra de rivalitats frateres, també ho sabem, però això de les colles comença a fer un pelet d'angúnia.

L'altre dia vàreu guanyar la trobada de Tarragona. Felicitats. Convindrà amb mi, però que vosaltres no éreu una colla, éreu una selecció. Diràs que és sort. No m'ho crec. Per quin set sous he de creure que els millors dosos, quarts, pilars i enxanetes els ha donat per anar a viure a Vilafranca? Per que coi m'he d'empassar que tots tenen una vocació especial per dedicar-se a la fabricació de cava?

En foteu un gran massa xiquets. La festa, en un principi, era muntar-se l'un sobre l'altre, procurà no caure i després anar

junts a esmorzar a Ca l'Amàlia. No sé, encara ara, d'on va sortir la idea de convertir la trobada de xicots valents i forçuts en una competició. Potser no feia falta.

Em diuen que esteu esponsoritzats per les grans empreses vinícoles de la zona. Potser sí, potser no. Ho sabrem del cert el dia que a la faixa porteu el nom d'alguna cava.

Jo penso que no cal guanyar una placa per intentar arribar més amunt. L'esperit de les colles sempre ha estat millorar per satisfacció pròpia, per orgull de la colla.

T'escric a tu, perquè ets el representant dels guanyadors, però no creguis, podria ser aquesta una carta col·lectiva, fins i tot per a la meua colla. Escric només perquè

avui, afònic de tan fotre crits i amb els ronyons rebotats de tant fer força, m'ha vingut l'enyorança de quan es feien les coses per un mateix, sense el suport d'empreses a les que els enfoten les colles i l'únic que els interessa és vendre més ampolles de cava, encara que sigui des de Madrid.

GARSA PROSTÀTICA

AMICS DE I PER SEMPRE

Nens d'un col·legi major, insulten a nenes d'un col·legi major

Posada en escena espectacular. Ben assajat, coordinat i interpretat. A peu d'insult, totes les persianes (menys una) dels nois s'aixeca reivindicant la voluntat dels masclets de follar-se a les nenes.

L'escenari, immillorable. Un Col·legi major ple de nens "pijos" insultant a nenes "piges" que viuen al Col·legi major d'enfront. Els nens pijos, de bona família naturalment, amenacen en violar a les nenes, perquè són unes putes. Les nenes piges, de bona família naturalment, una vegada desfogada la imaginació, surten en defensa dels seus -en teoria agressors- però segons elles amics i companys. D'això se'n diu: Sí és Sí.

Curiosament la reacció madrilenya va per colors. La dreta ho troba normal, un costum, una picardia... No tan curiosament. La majoria dels que donen aquestes disculpes són pares de violadors

potencials, o han estat estudiants i probablement violadors actuals, en el mateix col·legi major, cristià de soca rel, dretà a matar, cínici i masclista de bíblia.

Gràcies a la comprensió de les nenes piges, moltes podran fer bons matrimonis, amb fills de grans fortunes. Seran felices mentre el marit, una vegada les ha fet mares quatre vegades, va follant o violant a nenes -no piges- que troben pel carrer o a la fàbrica on ells representa que treballen. Les nenes piges -probablement filles de Maria totes- trobaran la seva venjança follant amb els repartidors del Super, pintors de

parets i altres mascles, no pijos perquè en realitat els pijos no saben follar.

I després d'aquest article de florit llenguatge em permetran una grolleria. En veritat en veritat us dic, que els violadors de casa bona i els seus pares i les aspirants a ser maltractades i la seva bona família, ho tindran fotut per trobar gust al cel.

